

POSTANOWIENIE

Dnia 12 marca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Plóciennik (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Dariusz Kala

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie **D. M.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 12 marca 2020 r.,

wniosku obrońcy skazanego o wznowienie postępowania zakończonego

prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 9 czerwca 2005 r., sygn. akt II AKa (...)

utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w K.

z dnia 17 stycznia 2005 r., sygn. akt XVI K (...),

p o s t a n o w i ł

1. oddalić wniosek o wznowienie postępowania,

2. zwolnić skazanego D. M. od ponoszenia kosztów sądowych postępowania o wznowienie i obciążyć nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia 17 stycznia 2005 r., sygn. akt XVI K (...), D. M. został skazany za czyn z art. 148 § 2 pkt 1 k.k., popełniony w nocy z 31 lipca 2003 r. na 1 sierpnia 2003 r., na karę 25 lat pozbawienia wolności, za czyn z art. 262 § 2 k.k. za karę roku pozbawienia wolności i za czyn z art. 288 § 1 k.k. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności. Po połączeniu jednostkowych kar pozbawienia wolności Sąd wymierzył oskarżonemu karę łączną 25 lat pozbawienia wolności. Po rozpoznaniu apelacji obrońcy oskarżonego, Sąd Apelacyjny w (...)

wyrokiem z dnia 9 czerwca 2005 r., sygn. akt II AKa (...), utrzymał w mocy zaskarżone orzeczenie.

Powołując się na treść wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 16 kwietnia 2009 r., sygn. P 11/08, który orzekł o niezgodności art. 148 § 2 k.k. z Konstytucją RP przez to, że został uchwalony przez Sejm bez dochowania trybu wymaganego do jego wydania, obrońca skazanego złożył wniosek o wznowienie postępowania na korzyść D. M. , wskazując jako podstawę tego wniosku przepis art. 540 § 2 k.p.k. We wniosku końcowym obrońca wniósł o uchylenie wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) i utrzymanego nim w mocy wyroku Sądu Okręgowego i przekazanie sprawy temu ostatniemu do ponownego rozpoznania w postępowaniu pierwszoinstancyjnym.

W pisemnym stanowisku prokurator Prokuratury Krajowej wniósł o oddalenie wniosku o wznowienie postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy skazanego jest niezasadny.

Zgodnie z wolą ustawodawcy postępowanie wznawia się na korzyść strony, jeżeli Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności z Konstytucją, ratyfikowaną umową międzynarodową lub z ustawą przepisu prawnego, na podstawie którego zostało wydane orzeczenie (art. 540 § 2 k.p.k.). Wznowienie postępowania na podstawie tego przepisu nie może nastąpić na niekorzyść oskarżonego.

Przywołanym przez autora wniosku wyrokiem z dnia 16 kwietnia 2009 r., sygn. akt P 11/08 (OTK-A 2009, z. 4, poz. 49), Trybunał Konstytucyjny uznał, że art. 1 pkt 15 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny, ustawy - Kodeks postępowania karnego i ustawy - Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. Nr 163, poz. 1363) jest niezgodny z art. 118 ust. 1 i art. 119 ust. 1 i 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przez to, że został uchwalony przez Sejm bez dochowania trybu wymaganego do jego wydania. Przepis ten nowelizował brzmienie art. 148 § 2 k.k. W orzecznictwie Sądu Najwyższego oraz doktrynie podnosi się, że w związku z treścią wskazanego wyroku Trybunału Konstytucyjnego brak było możliwości zastosowania jako podstawy skazania art. 148 § 2 k.k. w okresie od dnia 26 września 2005 r. do dnia 22 marca 2011 r.

(m.in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 października 2013 r., IV KO 65/13, LEX nr 1385764).

W rozpoznawanej sprawie orzeczenia Sądów obu instancji zapadły przed dniem 26 września 2005., odpowiednio: Sąd Okręgowy wydał wyrok w dniu 17 stycznia 2005 r., zaś Sąd Apelacyjny – w dniu 9 czerwca 2005 r., samego zaś czynu zakwalifikowanego z art.148 § 2 pkt 1 k.k. skazany D. M. dopuścił się w nocy z 31 lipca na 1 sierpnia 2003 r.

Obowiązujący przed dniem 26 września 2005 r. art. 148 § 2 k.k. nie został zakwestionowany i wyrok Trybunału Konstytucyjnego w sprawie P 11/08, na który wskazuje obrońca skazanego, nie dotyczył tego przepisu.

W tej sytuacji podniesione przez autora wniosku podstawy wznowienia postępowania wobec skazanego D. M. w trybie przepisu art. 540 § 2 k.p.k. nie dotyczą prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 9 czerwca 2005 r., sygn. II AKa (...).

Przypomnieć również trzeba, na co zwraca uwagę prokurator w swoim pisemnym stanowisku, iż zarówno w dniu popełnienia przez skazanego D. M. zbrodni, jak i w dniach wydawania wyroków przez Sądy obu instancji, przepis art. 148 § 2 k.k. przewidywał za jej popełnienie karę pozbawienia wolności na czas nie krótszy od lat 12, karę 25 lat pozbawienia wolności albo karę dożywotniego pozbawienia wolności.

O kosztach sądowych postępowania w przedmiocie wznowienie Sąd orzekł w oparciu o przepis art. 639 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.